

PÍSEŇ 0540

Tebe, Bože, chválíme

Vídeň 1774

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me, Pa - ne, tvo - ji ctí - me sí - lu.
Před te - bou se sklá - ní - me, tvé - mu di - ví - ce se dí - lu.

Tys od vě - ků na vě - ky, Bo - že moc - ný, ve - li - ký.

2. Andělů tě chválí sbor, serafů a cherubínů,
každý v světě vzdává tvor chválu tobě, Hospodinu;
ze všech světa zní to stran: Svatý, svatý, svatý Pán!
3. Ctí tě, Otče, na zemi všichni velicí i malí,
sbor tvůj s lidmi se všemi uctívá tě, vroucně chválí;
čest a chválu přináší tvému Synu Ježíši.
4. Pane mocný, Bože náš, ve svém skloň se slitování!
Dle svých slibů, víme, dáš svoje nám všem požehnání.
K tobě duše vzhlížejí, ty jsi naší nadějí!

G. A. Molnár 1915